

Miljø- og energiministeren kan sætte rammer for, hvor stort et samlet reduktionskrav for indtægtsrammen et anlæg kan stilles over for i et enkelt år og eventuelt tillige akkumuleret over en årrække.

Energitilsynet skal ved fastlæggelsen af individuelle indtægtsrammer for det enkelte anlæg tage anlæggets effektiviseringspotentiale i betragtning. Ved implementeringen af indtægtsrammereguleringen kan Energitilsynet indføre overgangsordninger for anlæg, der vurderes at have behov for dette.

Indtægtsrammereguleringen skal ske under hensyntagen til anlæggenes størrelse samt øvrige forhold og vilkår, således at der blandt andet sikres en forsvarlig sammenhæng mellem de mulige rationaliseringsgevinster og det administrative arbejde, der er forbundet med indtægtsrammereguleringen. Indtægtsrammereguleringen kan kun finde sted med henblik på fastsættelse af rammer for indtægterne fra varmeproduktionen. De dele af et produktionsanlæg, der alene er relaterede til anden produktion end varmeproduktion, typisk elproduktionen, vil således ikke være omfattet af indtægtsrammereguleringen efter varmforsyningsloven.

Såfremt forholdene, herunder det mulige effektiviseringspotentiale, taler for det, kan det undlades at fastsætte indtægtsrammer for enkelte anlæg eller typer af anlæg.

I medfør af § 20 a, stk. 3, kan Energitilsynet dispensere fra indtægtsrammerne, som er fastsat af tilsynet selv, hvis det er nødvendigt, for at varmforsyningssanlægget kan gennemføre forpligtelser, der f.eks. følger af kontrakter, der er indgået før lovforslagets fremsættelse, eller hvis det er nødvendigt for at opfylde helt særlige behov, for eksempel for re- eller nyinvesteringer. Bestemmelsen sigter ikke på at holde hånden over anlæg, der vedvarende undlader at effektivisere, men på at sikre varmforsyning til alle. Hensynet til forsyningssikkerhed vejer således tungere end hensynet til effektivitet. Bestemmelsen er kun møntet på helt særlige tilfælde og kan især tænkes benyttet, hvor forholdene, der forhindrer anlægget i at leve op til indtægtsrammen, ikke kan lægges anlægget til last.

Med bestemmelsen i § 20 a, stk. 4, ønskes det sikret, at en hver form for indtægt fra aktiviteter, der ikke måtte være omfattet af prisbestemmelserne i § 20, indgår ved fastsættelsen af indtægtsrammen for anlægget.

Inddragelsen af indtægter skal ske med respekt for en eventuel fastlagt omkostningsfordeling, og den berører ikke den prisregulering, som det pågældende anlæg i øvrigt måtte være underkastet, f.eks. hvile-i-sig-

selv-reguleringen af affaldsforbrændingsanlæg efter miljøbeskyttelseslovens § 48.

Et overskud, som et forbrugerejet eller kommunalt ejet anlæg opnår i kraft af sit ejer- eller medejerskab af et anlæg, der er omfattet af § 20 b, skal ligeledes indgå ved fastsættelsen af indtægtsrammen for anlægget.

Med bestemmelsen i stk. 4 tilsigtes der ikke ændringer af, hvilke aktiviteter anlæggene lovligt kan varetage.

Bestemmelsen vedrører ikke indtægter, der er omfattet af reglerne om anvendelse af overskud i forhold til indtægtsrammen som fastsat efter stk. 5, jf. straks nedenfor.

I medfør af § 20 a, stk. 5, kan miljø- og energiministeren fastsætte regler om, hvordan det enkelte anlæg kan anvende et eventuelt overskud opnået som følge af, at anlægget har holdt omkostningerne under indtægtsrammen. Overskuddet i henhold til indtægtsrammen kan anvendes til prisreduktioner, forøgede muligheder for henlæggelser, bonus til brugerne af anlægget, nedbringelse af gæld, ekstraordinær forrentning af indskudskapitalen og til aktiviteter, der ligger i umiddelbar forlængelse af driften af anlægget, for eksempel ekstraordinære vedligeholdelsesarbejder, en særlig indsats med henblik på tilslutning af nye kunder eller rådgivning af kunder udover, hvad der følger af offentlige forpligtigelser, der allerede måtte være pålagt i medfør af varmforsyningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 18.

I forslaget til § 20 a, stk. 6, præciseres, at varmforsyningslovens »hvile-i-sig-selv«-princip kun er fraveget i lovforslagets bestemmelser om indtægtsrammeregulering for så vidt angår kommuners adgang til at føre midler ud af kommunale varmforsyningsselskaber, idet kommunerne har mulighed for en ekstraordinær forrentning af indskudskapitalen. Omvendt fastholdes det, at kommunerne ikke har adgang til at tilføre de kommunale virksomheder midler. Bestemmelsen er imidlertid ikke til hinder for, at en kommune som debitor dækker eventuelle underskud i en sådan virksomhed. Kapitalbevillinger og garantistillelse vil ligeledes ikke være omfattet af bestemmelsen i stk. 6.

Med forslaget til § 20 a, stk. 7, foreslås det, at indtægtsrammereguleringen ikke omfatter selve affaldsforbrændingsanlægget, der fortsat alene er underlagt »hvile-i-sig-selv-princippet«, således som dette kommer til udtryk i henholdsvis varmforsyningslovens § 20 og miljøbeskyttelseslovens § 48. Fremføringsanlæg, der selskabsmæssigt er knyttet til et affaldsforbrændingsanlæg, vil dog - i lighed med øvrige anlæg